

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਕਪੂਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਕੰਟੀਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ -
ਪਟੀਸ਼ਨਰ

V ersus

ਚੀਫ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, — ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1965 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1767-ਸੀ

1947 ਦਾ 14)- ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਜੇ)-ਦਿੱਲੀ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਕੋਰਟ ਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਕੰਟੀਨ 'ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ- ਕੀ 'ਉਦਯੋਗ-ਖਾਸ ਸਥਾਪਨਾ-ਕੀ ਕੋਈ ਉਦਯੋਗ-ਕਿਵੇਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ-ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿਧਾਨ-ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਜੇਕਰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਬੇਤੁਕੇ ਹੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਕੰਟੀਨ ਉਦਯੋਗਿਕ ਡਿਸਪਿਊਟਸ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਜੇ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ 'ਉਦਯੋਗ' ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਮੁੱਚੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਸਮਾਨ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸਮਾਨਤਾ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਆਪਣੀ ਕੰਟੀਨ ਨੂੰ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਜਾਂ ਵੰਡ ਜਾਂ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਨੂੰ ਸਮੱਗਰੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਐਕਟ ਦੇ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਪੂੰਜੀ ਅਤੇ ਕਿਰਤ ਸਹਿਯੋਗ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ

ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ, ਅਰਥਾਤ, ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ, ਯਕੀਨਨ ਕੋਈ 'ਉਦਯੋਗ' ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਥੋੜਾ ਹੋਰ ਵਧਾ ਕੇ ਜੇਕਰ ਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਰੱਖੇ ਜਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਰੈਕ ਤੋਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੇ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦਾ ਝਗੜਾ ਕੋਈ 'ਉਦਯੋਗਿਕ ਝਗੜਾ' ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨੂੰ ਥੋੜਾ ਹੋਰ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰ ਕੰਮ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤੀ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਲਈ ਸਨੈਕਸ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ 'ਉਦਯੋਗ' ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਨੈਕਸ ਅਤੇ ਰਿਫਰੈਸ਼ਮੈਂਟ ਵੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਨਾਲ ਵੀ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕੰਟੀਨ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਸਨੈਕਸ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਮਹਿਜ਼ ਇਤਫਾਕਨ ਹੋਵੇਗੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਇਹ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਦੇ ਐਪਲੀਟਿਊਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸੀਮਾਵਾਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜੇਕਰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਬੇਹੁਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਲਿੰਗਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਕੇ) ਵਿੱਚ 'ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ', ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਜੀ) ਵਿੱਚ 'ਇਮਲੋਏਰ' ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਆਂ) ਵਿੱਚ 'ਵਰਕਮੈਨ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਨ। ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਗੁਣਾ ਕਰਨਾ ਬੇਕਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਕਿੱਥੇ ਖਿੱਚੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਰਹੱਦ ਦੇ ਇਸ ਪਾਸੇ ਜਾਂ ਉਸ ਪਾਸੇ ਹੈ। ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਸਟ ਉਹ ਚੈਟ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਜਾਂ

ਵੰਡ ਲਈ ਜਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਨੂੰ ਸਮੱਗਰੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਗਤੀਵਿਧੀ ਅਜਿਹੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਰਫ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਹੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਭੌਤਿਕ ਮਨੁੱਖੀ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੰਗਠਿਤ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਗਠਿਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਇੱਕ 'ਉਦਯੋਗ'। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਤ ਅਤੇ ਪੂੰਜੀ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਤਪਾਦ ਉਸ ਸਹਿਯੋਗ ਅਤੇ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ - 'ਉਦਯੋਗ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉੱਦਮ ਅਤੇ ਮੰਗ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖੀ ਯਤਨ, ਭਾਵੇਂ ਸਾਹਿਤਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ 'ਉਦਯੋਗ' ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ 'ਉਦਯੋਗ' ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਧਾਨਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ" ਅਤੇ "ਕਾਲਿੰਗ" ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਰਥ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

226/227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ , ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਂ ਰਿੱਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵਾਂ ਰਿੱਟ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(J) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਉਦਯੋਗ' ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਐਕਟ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਰਾਹਤ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼, ਫਿੱਟ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ.

ਆਰ.ਐਲ ਅਗਰਵਾਲ, ਐਚ.ਐਸ. ਧੀਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਅਤੇ ਜੀ.ਡੀ.ਗੁਪਤਾ , ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਕਪੂਰ, ਜੇ.-ਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਕੰਟੀਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ - 19 ਮਈ, 1965 ਦੇ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ:-

ਕੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਡਿਸਪਿਊਟਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2'(j) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਟੀਨ ਇੱਕ 'ਉਦਯੋਗ' ਹੈ ? ਅਤੇ

ਕੀ ਸਪਾਂਸਰ ਯੂਨੀਅਨ ਕੋਲ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ *ਟਿਕਾਣਾ* ਹੈ?

ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ 1,300 ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲਾਂ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਿ ਉਕਤ ਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ, ਸਨੈਕਸ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਸਨੈਕਸ ਅਤੇ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕੰਟੀਨ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ 1952 ਵਿੱਚ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਰਾਂਡੇ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਹਿੰਦੂ ਕਾਲਜ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਤੋਂ ਲਈ 'ਨਾ-ਮੁਨਾਫ਼ਾ-ਨਾ-ਨੁਕਸਾਨ' ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੰਟੀਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਜੋ ਕਿ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਬਾਰ ਰੂਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਮਰਾ ਤੀਸ ਹਜ਼ਾਰੀ ਵਿਖੇ ਨਵੀਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰਬੀ ਵਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਲਾਕ ਵਿੱਚ ਕੰਟੀਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ; ਕਿ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1958 ਦੇ ਲਗਭਗ, ਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੋਂ ਲਈ 'ਨੋ-ਪ੍ਰਾਫਿਟ ਨੋ-ਲੋਸ' ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕੈਨ ਟੀਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ; ਕਿ ਕੰਟੀਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਕੋਲ ਰਾਖਵਾਂ ਸੀ, ਕਿ ਕੰਟੀਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ

ਕੰਟੀਨ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਕਿ ਉਕਤ ਕੰਟੀਨ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਜਾਂ ਪਾਣੀ ਦਾ ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਕਿਰਾਏ ਤੋਂ ਮੁਫਤ ਚਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੰਟੀਨ ਬਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਿਰਫ ਚਾਹ ਜਾਂ ਹਲਕਾ ਨਾਸ਼ਤਾ ਲੈ ਕੇ ਲੰਬੀ ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਠੰਡਾ ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਪਾਣੀ, ਬਰਸਾਤ ਦੇ ਮੌਸਮ ਵਿੱਚ ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਪਾਣੀ, ਟੈਲੀਫੋਨ ਅਤੇ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਸਹੂਲਤਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਸਬਸਕ੍ਰਿਪਸ਼ਨ ਵਿੱਚੋਂ, ਅਤੇ ਕੰਟੀਨ ਸਮੇਤ ਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖਰਚੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸਬਸਕ੍ਰਿਪਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੰਟੀਨ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਨਾ ਲਾਭ ਨਾ ਨੁਕਸਾਨ' ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਚੀਫ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ, ਦੁਆਰਾ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਧੀਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਰਮੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਸ਼ਰਮਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਵਾਬੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਬਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੰਟੀਨ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਕਿ ਕੰਟੀਨ ਬਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ, ਦੇਸਤਾਂ ਅਤੇ ਗਾਹਕਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਾਫ਼ੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ; ਕਿ ਕੰਟੀਨ 'ਨੋ-ਪ੍ਰਾਫਿਟ ਨਾ-ਹਾਨੀ' ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਚਲਾਈ ਜਾਂਦੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੰਟੀਨ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(j) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ 'ਉਦਯੋਗ' ਹੈ। ਵਧੀਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵੇਂ ਮੁਢਲੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4, ਯਾਨੀ ਹੋਟਲ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਲਈ, ਵਧੀਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ: -

1. ਹਾਲਾਂਕਿ ਲੀਗਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਜ਼ ਦੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਦੁਕਾਨਾਂ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਛੇਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕੰਟੀਨ, ਜੋ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ "ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਲੋੜ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ;
2. ਜੇਕਰ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕੰਟੀਨ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਗਤੀਵਿਧੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਗਈ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਉਦਯੋਗ' ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ
3. ਕੀ ਕੋਈ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਸਮੁੱਚੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਮੂਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਵਧੀਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਟੀਨ ਨੂੰ ਇੱਕ 'ਉਦਯੋਗ' ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (j) ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦਾ।

. ਉਕਤ ਸੈਕਸ਼ਨ 'ਉਦਯੋਗ' ਦਾ ਮਤਲਬ 'ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ, ਵਪਾਰ, ਉੱਦਮ, ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ' ਲਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਲ, ਸੇਵਾ, ਰੁਜ਼ਗਾਰ, ਦਸਤਕਾਰੀ, ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਟੀਨ ਇਸਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੀ। ਸਵਾਲ ਮੁਸ਼ਕਲ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮੂਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਲਾਜ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਟੈਸਟ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸਟੇਟ ਆਫ਼ ਬਾਂਬੇ ਬਨਾਮ ਹਸਪਤਾਲ ਮਜ਼ਦੂਰ ਸਭਾ (1) ਵਿੱਚ, ਵਿਵਾਦ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਿਆ ਕਿ ਕੀ ਜੇਜੇ ਗਰੁੱਪ ਆਫ਼ ਹਸਪਤਾਲ ਇੱਕ 'ਉਦਯੋਗ' ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਨੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਟੈਸਟ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ:-

“ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਕਿਸੇ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(j) ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸੰਭਾਵੀ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਐੱਖਾ ਹੈ ; ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਜਾਂ ਵੰਡ ਲਈ ਜਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਨੂੰ ਸਮੱਗਰੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਜਾਂ ਆਦਤ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਗਤੀਵਿਧੀ ਇੱਕ ਉੱਦਮ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ^{emr} ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ; ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਭੌਤਿਕ ਮਨੁੱਖੀ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੰਗਠਿਤ ਜਾਂ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ' ਜਾਂ ਲੜੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਮ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਨੰਦ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨੂੰ ਸੰਗਠਿਤ ਜਾਂ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਜਿਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(j) ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਟੈਸਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਅਹਿਦ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ”

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਲਾਭ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 2 (ਜੇ) ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਇਡ ਪ੍ਰੋ ਕੁਓ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਕੋਈ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਨਾਥ ਵਿੱਚ , ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਜੀ), 2 (ਜੇ) ਅਤੇ 2 (ਸ) ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ, ਉਦਯੋਗ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ,

ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਰਗੀਆਂ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਕੰਮ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ 'ਉਦਯੋਗ' ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਕਿ "ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਾਰੇ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਾਂਗ ਅਧੀਨ ਸਟਾਫ਼ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਧੀਨ ਸਟਾਫ਼ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੁੱਖ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਧੀਨ ਸਟਾਫ਼ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮੂਲੀ, ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਮਾਮੂਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਮੁੱਖ ਗਤੀਵਿਧੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਰੰਗ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਦਯੋਗ ਮੰਨਣਾ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਮਾਮੂਲੀ, ਸਹਾਇਕ ਅਤੇ ਇਤਫਾਕਿਕ ਕੰਮ ਸੇਵਾ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 2 (ਜੇ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ।" ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਰਿਸਰਚ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਬੰਬੇ' ਦਾ ਕੇਸ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਰਿਸਰਚ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਕੀਤੀ ਜੋ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੰਮ ਇਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਦਿਅਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਨੈਸ਼ਨਲ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਬਨਾਮ ਮੇਹਰ (ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਬੰਬਈ), ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਕੀਲ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕਿਸੇ 'ਉਦਯੋਗ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਵਕੀਲ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਸਪਤਾਲ ਮਜ਼ਦੂਰ ਬਾਰੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਵੀ ਉਚਿਤ ਹੈ ਸਭਾ ਦਾ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 2 (ਜੇ) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਵਿਆਪਕ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਿੱਚੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਕਾਲਿੰਗਾਂ, ਸੇਵਾਵਾਂ, ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ, ਵਸਤੂ ਅਤੇ

ਉਦੇਸ਼ ਲਈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਭਾਵੇਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਜੇ) ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਸੰਕੇਤ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਕਾਲਿੰਗਾਂ, ਸੇਵਾਵਾਂ ਜਾਂ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ, ਸਾਰੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਲਿੰਗਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੀਆਂ; ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੈਕਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਜੀ ਜਾਂ ਘਰੇਲੂ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੇਵਾ ਵੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਪੱਧਰ 'ਤੇ 'ਸੇਵਾ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਘੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਦੇ ਐਪਲੀਟਿਊਡ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਸੀਮਾਵਾਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜੇਕਰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਬੇਹੁਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਲਿੰਗਾਂ ਵਿਭਾਜਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਕੇ) ਵਿੱਚ 'ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ', ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਜੀ) ਵਿੱਚ 'ਰੁਜ਼ਗਾਰ' ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਆਂ) ਵਿੱਚ 'ਵਰਕਮੈਨ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਨ। ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਗੁਣਾ ਕਰਨਾ ਬੇਕਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਕਿੱਥੇ ਖਿੱਚੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਰਹੱਦ ਦੇ ਇਸ ਪਾਸੇ ਜਾਂ ਉਸ ਪਾਸੇ ਹੈ। ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਘਟਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਸਟ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਜਾਂ ਵੰਡ ਲਈ ਜਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਨੂੰ ਸਮੱਗਰੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਜਾਂ ਗਤੀਵਿਧੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਰਫ

ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਹੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪਦਾਰਥਕ ਮਨੁੱਖੀ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੰਗਠਿਤ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਗਠਿਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ 'ਉਦਯੋਗ' ਹੋਵੇਗਾ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਤ ਅਤੇ ਪੂੰਜੀ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਤਪਾਦ ਉਸ ਸਹਿਯੋਗ ਅਤੇ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ 'ਉਦਯੋਗ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਅਤੇ 'ਉਦਯੋਗ' ਅਤੇ ਸੱਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਪਰ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖੀ ਯਤਨ, ਭਾਵੇਂ ਸਾਹਿਤਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ 'ਉਦਯੋਗ' ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ 'ਉਦਯੋਗ' ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਭਾਵਨਾ _ ਵਿਧਾਨਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ" ਅਤੇ "ਕਾਲਿੰਗ" ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਰਥ ਰੱਖਦੇ ਹਨ । ਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਮੁੱਚੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇੱਕੋ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਅਸਮਾਨਤਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹਨਾਂ ਟੈਸਟਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਆਪਣੀ ਕੰਟੀਨ ਨੂੰ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ, ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਜਾਂ ਵੰਡ ਜਾਂ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਨੂੰ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਭਾਵਨਾ/ ਐਕਟ ਦੇ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਪੂੰਜੀ ਅਤੇ ਕਿਰਤ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਅਰਥਾਤ, ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਇੰਡਸ ਟ੍ਰਾਈ' ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਥੋੜਾ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜੇਕਰ ਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਬੁੱਕਰੈਂਕਾਂ ਤੋਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦਾ ਝਗੜਾ 'ਉਦਯੋਗਿਕ ਝਗੜਾ' ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ: ਜੇਕਰ ਇਸ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨੂੰ ਥੋੜਾ ਹੋਰ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰ ਕੰਮ ਵਾਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤੀ ਘੰਟਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਲਈ ਸਨੈਕਸ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ 'ਉਦਯੋਗ' ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ? ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਨ ਦੇਣ ਲਈ: ਜੇਕਰ ਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਦੋ ਕੁੱਕਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕਿਸ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਕਮਰਾ ਵੱਖਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂਬਰ ਜਾ ਕੇ ਸਨੈਕਸ ਖਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ! ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ 'ਉਦਯੋਗ' ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ ਸੰਗਠਿਤ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਸਮੱਗਰੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਮਹਿਮਾਨ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਸਨੈਕਸ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਸਨੈਕਸ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਮਹਿਜ਼ ਇਤਫਾਕਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੰਟੀਨ ਕਿਸੇ ਹੋਟਲ ਜਾਂ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂਬਰ ਤਾਜ਼ਗੀ ਖਾਣ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੰਟੀਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਗੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿ ਕੰਟੀਨ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗ ਹੈ' ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਧੀਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਾੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਅਵਾਰਡ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰ. ਐਫ. 26(160)/64-ਲੈਬ, ਮਿਤੀ 1 ਜੂਨ, 1964 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ

ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਾਰਟੀਆਂ, ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਸਹਿਣ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

Disclaimer:

ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Raj Kumar